

Чи хто сказав, чи хто побачив...

Анатолій Клименко

Чи хто сказав, чи хто побачив,
Чи може сон приснився наяву,
Що я когось забув, комусь пробачив.
Тай загалом, — не вперше тут живу.

Що ті вітри, що дують вже ізрання,
Мене всього обвітрили давно.
Що в мене, чи у нього, вже було кохання,
Яке сховалось в серці і жило.

Сховалося від мене так далеко,
Пірнуло в саму серця глибину.
І в небі виглядаю вже лелеку,
Який поверне в серце ту весну.

Який, змахнувши білими крилами,
Ще раз навчить як правильно любить.
Який весняними ранковими вітрами
Перекона, що далі треба жить.

Піду за вітром у туманні далі,
Змахну рішуче я своїм крилом.
Нехай відкриються мені усі скрижалі,
Що дотепер лежали нічиїм майном.

У серці відкриваю нішу,
Куди складали перли радість й біль.
Нехай співає серце вільно.
Ти тільки вже йому повір..

03.11.2023